

รายงานการประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ณ ห้องประชุมพิชัยสงคราม ชั้น ๔ อาคาร ICIT

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวุฒิ	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มแมน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อิราวัดน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. อาจารย์ ดร.ปกรณ์	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อ้นมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. อาจารย์ ดร.ฉัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทวัฒน์	รัตนศักดิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผศ.ศิริวัฒน์	กมลคุณานนท์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๓
๒. อาจารย์ณัททวิ	ศิริรัตน์	รักษาราชการแทนคณบดีคณะ พยาบาลศาสตร์	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๔
๓ อาจารย์ ดร.รตี	ธนารักษ์	ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕
๔. ผศ.ดร.พนินท์	นนทโคตร	ประธานหลักสูตรสาขาเศรษฐศาสตร์ ดิจิทัล	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕
๕. อาจารย์อุสุมา	พันไพศาล	อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕
๖. ผศ.ดร.พงศ์เทพ	จันทร์สันเทียะ	ประธานหลักสูตรสาขาวิชาเคมี	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕
๗. อาจารย์ ดร.กณพ	วัฒนา	อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕

๘. ผศ.ดร.ยศภัทรชัย	คณิตปัญญาเจริญ	ประธานหลักสูตร ทล.ม. การจัดการงาน	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๖
		วิศวกรรม	
๙. นางสุกัญญา	มาประกอบ	รักษาการหัวหน้ากลุ่มงานหลักสูตรฯ	
๑๐. นางสาวสินี	กะวิ	ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นางสาวพิณภัคธิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นางสาวภมรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวอภิษฐา	อินทร์หม่อม	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นางสาวนลินี	เมืองจันทร์	ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	ผู้ช่วยเลขานุการ

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ภายในจังหวัดอุดรดิตถ์ และในประเทศไทยมีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๔๒) ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งได้ระบุว่า

“ข้อ ๒ การขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการควบคุมและป้องกันโรค ให้บรรดามาตรการควบคุมแบบบูรณาการ ข้อห้าม ข้อยกเว้น และข้อปฏิบัติสำหรับพื้นที่ สถานการณ์ระดับต่าง ๆ รวมทั้ง มาตรการเตรียมความพร้อม ตามข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้แก่ การห้ามจัดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่โรค กิจกรรมการรวมกลุ่มของบุคคลที่สามารถจัดได้โดยไม่ต้องขออนุญาต มาตรการควบคุมแบบบูรณาการจำแนกตามพื้นที่สถานการณ์ และมาตรการควบคุมแบบบูรณาการ ในพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยว รวมถึงบรรดามาตรการ หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดขึ้นภายใต้ข้อกำหนดดังกล่าว ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป”

ประกอบกับพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ จึงได้จัดประชุมสภาวิชาการ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่พื้นที่ต่างจังหวัด และการจัดประชุมแบบเว้นระยะห่างในห้องประชุม สำหรับคณะกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่มหาวิทยาลัย

ในการนี้ กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตน เพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชกำหนด ว่าด้วย การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ จำนวน ๙ ท่าน ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวุฒิ	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อู๋มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

และมีคณะกรรมการสภาวิชาการเข้าประชุมในที่ประชุมเดียวกัน จำนวน ๙ ท่าน ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัฒน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๕. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๖. อาจารย์ ดร.ปกรณ	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๗. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๘. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์ ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

- ไม่มี -

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ สรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า รองอธิการบดี กรรมการและเลขานุการการประชุม ได้แจ้งสรุปผลการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ในวาระนำเสนอเพื่อพิจารณา จำนวน ๗ วาระ โดยมีวาระที่ได้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ผ่านมารียบร้อยแล้ว รวมจำนวน ๕ วาระ และอีก ๒ วาระ ซึ่งเป็นการนำเสนอกรอบแนวความคิดเสนออยู่ระหว่างดำเนินการ สรุปดังนี้

(เอกสารแนบอ้างอิง ตารางสรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕)

วาระที่	เรื่องที่พิจารณา	ผลการดำเนินการ
๔.๑	การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร	นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และได้ให้ความเห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ แล้ว
๔.๒	การพิจารณาการขอปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗)	นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และได้ให้ความเห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ แล้ว
๔.๓	การพิจารณาการขอปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๘)	นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และได้ให้ความเห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ แล้ว

วาระที่	เรื่องที่พิจารณา	ผลการดำเนินการ
๔.๔	การพิจารณาการปรับปรุงข้อกำหนดในคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)	นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ แล้ว
๔.๕	การพิจารณาการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เป็นไปตาม มคอ.๑ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕)	เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยให้ ความเห็นชอบ และส.อ.ว. ได้ให้การรับรองหลักสูตรแล้ว เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๕
๔.๖	การพิจารณาการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖)	อยู่ระหว่างการพัฒนาหลักสูตร (มคอ. ๒) เพื่อนำเสนอที่ประชุมสภาวิชาการ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕
๔.๗	การพิจารณาการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖)	อยู่ระหว่างการจัดทำเอกสารหลักสูตร (มคอ.๒) เพื่อนำเสนอที่ประชุมสภาวิชาการในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕

ที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการแจ้งเพื่อทราบ

-ไม่มี-

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

ด้วยฝ่ายเลขานุการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำนวน ๑๗ หน้า และได้จัดส่งไปยังคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ผลสรุปดังนี้

-คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยมีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๑๓ ราย

-คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยไม่มีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๔ ราย

จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อขอรับรองรายงานการประชุม รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ด้วยได้มีผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาโท ในปีการศึกษา ๒๕๖๓ และปีการศึกษา ๒๕๖๔ รวม ๘ คน ซึ่งคณะกรรมการจัดทำผลการศึกษาดูสอบคุณสมบัติของนักศึกษา

ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ สรุปดังนี้

ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ (๑๘ กันยายน - ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔)

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๒ คน

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (๑๕ พฤษภาคม - ๕ กันยายน ๒๕๖๔)

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๒ คน

ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (๑๘ กันยายน - ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔)

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๔ คน

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการ
ประชุม (เอกสารแนบอ้างอิง บันทึกข้อความที่ บว (๑)๐๓๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕)

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาโท รวม
จำนวน ๘ คน จากนั้นให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณาการขอขยายระยะเวลาการศึกษา

ด้วยนายภุชตะวัน แพร่สีนวล นักศึกษารหัส ๕๗๐๔๒๕๕๐๑๘๙ คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ประสบปัญหารายได้ไม่เพียงพอในการชำระค่าธรรมเนียมการ
ศึกษา เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) จึงทำให้ไม่สามารถ
ลงทะเบียนเรียนได้ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ประกอบการศึกษาที่จะครบระยะเวลา ๑๖ ภาคเรียนศึกษาปกติใน
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ขณะนี้ นายภุชตะวัน แพร่สีนวล ได้มีรายได้ที่เพียงพอต่อการชำระค่าธรรมเนียม
การศึกษาแล้ว จึงขอความอนุเคราะห์มหาวิทยาลัยในการขยายระยะเวลาการศึกษาในภาคเรียนฤดูร้อน ปี
การศึกษา ๒๕๖๔ อีก ๑ ภาคการศึกษา ในการนี้จึงขอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการเพื่อ
พิจารณา รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง บันทึกข้อความที่ วท.๐๖๒๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕)

มติที่ประชุม เห็นชอบการขอขยายระยะเวลาการศึกษาให้นายภุชตะวัน แพร่สีนวล ในภาคเรียนฤดูร้อน
ปีการศึกษา ๒๕๖๔ อีก ๑ ภาคการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐาน
การอุดมศึกษากำหนด ตามหนังสือที่ อว ๐๒๐๔.๒/ว ๒๐๖๑๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

วาระที่ ๔.๓ การพิจารณาการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖)

ด้วยสำนักวิชาศึกษาทั่วไป โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิวัตม์ กมลคุณานนท์ ได้ขอเสนอ
กรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖) โดยได้ผ่าน
ความเห็นชอบการนำเสนอกรอบแนวคิด ในการประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อ
วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา
รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง บันทึกข้อความที่ สศท. ๒๐๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕)

ในการนี้ อธิการบดีได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การเสนอรอบแนวคิดในปรับปรุงหลักสูตรหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นตามทิศทางการพัฒนาวิชาการของมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งต้องการปรับเปลี่ยนหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปให้มีความให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ปรับปรุงและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน แต่ในการจัดทำเล่มเอกสารหลักสูตร อาจมีการเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานที่ได้กำหนดตามกฎหมายกระทรวง ที่เพิ่งออกประกาศบังคับใช้ และจะนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการอีกครั้ง

ข้อสังเกต

๑) ด้านโครงสร้างหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปเห็นว่าแต่ละหลักสูตรควรจะเรียนไม่เหมือนกัน รายวิชาศึกษาทั่วไปควรเป็นรายวิชาที่เรียนเพื่อเสริมความรู้รายวิชาเอกของหลักสูตรนั้น ๆ มากกว่า การกำหนดหมวดโดยแบ่งรายวิชาเป็น ๔ หมวด ซึ่งจะไม่เหมือนกัน เหมือนจะเป็นการบังคับ โดยมีตะกร้าหมวดรายวิชาที่แต่ละหลักสูตรสามารถจะเลือกหยิบไปใช้ เพื่อให้ครบรวมให้ได้ ๓๐ หน่วยกิต มีอะไรเป็นพื้นฐานในการพิจารณา แต่ในมุมมองของคนทำหลักสูตร เห็นว่าควรจัดเนื้อหาหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งมีจำนวน ๓๐ หน่วยกิต เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ทักษะ และสร้างความแข็งแกร่งให้กับนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรที่อาจยังขาดอยู่ และการแบ่งหมวดเป็น ๔ หมวด ได้มีการพิจารณาบริหารจัดการให้รอบคอบ และครอบคลุมกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่จะเริ่มใช้หลักสูตรแล้วหรือไม่

๒) ในด้านการบริหารจัดการหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยทั้ง ๓๐ หน่วยกิต กำหนดให้อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป และรายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ได้ขึ้นกับคณะ ดังนั้น การเชิญอาจารย์ที่เชี่ยวชาญจากคณะต่าง ๆ จะมีการวางแผน วางระบบในการติดต่อประสาน หรือการจัดหาหรือจัดสรรอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญจากคณะต่าง ๆ มาสอนในรายวิชาของแต่ละหลักสูตรที่เปิดสอนอย่างไรบ้าง จะวางระบบ จัดสรรในเรื่องรายวิชา จำนวนชั่วโมงเรียน อาจารย์ผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ และในเรื่องอื่น ๆ ให้เกิดความเที่ยงธรรมในภาพรวมมหาวิทยาลัยได้อย่างไร เนื่องจากยังไม่ได้นำเสนอรายละเอียดในส่วนนี้

๓) การวัดผลประเมินผล นักศึกษาที่มาเรียนส่วนใหญ่เรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป เพราะรู้สึกสนุกในการเรียนรู้ ไม่ได้เน้นหรือคาดหวังระดับผลการเรียนเหมือนรายวิชาในหลักสูตรสาขา การออกแบบรายวิชาศึกษาทั่วไปที่จัดให้นักศึกษาเรียน ต้องการให้นักศึกษาได้รับความรู้หรือประโยชน์ในด้านใดบ้าง เพราะเห็นว่าคำอธิบายบางรายวิชาเนื้อหามีน้อย ไม่น่าจะเป็นรายวิชา และนักศึกษาสามารถจะไปสืบค้นและเรียนรู้จากสื่อในอินเทอร์เน็ตได้เอง และการวัดผลประเมินผลจะเป็นอย่างไร เนื่องจากมีจำนวน ๓๐ หน่วยกิต เพื่อให้ได้ Learning Outcome ที่เหมาะสมและไปรองรับกับเป้าหมายที่กำหนดในตัวหลักสูตรรวม

ข้อคิดเห็น

๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ๘ แห่งกำลังออกแบบการจัดทำรายวิชาศึกษาทั่วไปร่วมกัน โดยจะมีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ให้เกิน ๒๔ หน่วยกิต และอีก ๖ หน่วยกิต จะให้เป็นรายวิชาศึกษาทั่วไปแฝงอยู่ตามหลักสูตรและคณะ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาในการเรียนหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปร่วมคณะ

๒) เหตุที่มาของการปรับปรุงหลักสูตร นำเสนอว่ามีประเด็นปัญหาจากนักศึกษาที่เห็นว่ามีรายวิชาที่น่าสนใจ แต่ไม่สามารถเลือกเรียนเองได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยนเรศวรยังไม่พบปัญหาในเรื่องนี้ แต่ขอเสนอแนวคิดเพื่อพิจารณาและลองนำไปดำเนินการเป็นแห่งแรกได้ การกำหนดรายวิชาศึกษาทั่วไปสามารถบูรณาการร่วมกับหลักสูตรทุกหลักสูตรได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อต้องการให้นักศึกษามี Generic Skill ซึ่งเป็นความรู้ ทักษะ พื้นฐานทั่วไป เพื่อให้ให้นักศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่จำกัดว่าจะสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสาขาใด และนำไปใช้ในการทำงานได้ไม่ว่าจะเป็นวิชาชีพใดก็ตาม ซึ่งสำนักงาน

ปลัดกระทรวง อว. ได้จัดทำกรอบการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ ๕ ด้าน ซึ่งให้คำนิยาม และยกตัวอย่างไว้ชัดเจนแล้ว และที่เสนอจัดทำไว้ ๔ หมวด ก็สามารถนำไปจับคู่กับการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ๕ ด้านได้ ซึ่งในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป จะเกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ การคิดอย่างเป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหา การมีความรู้ฐาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรม ฯลฯ และในการวัดระดับการเรียนรู้ หากใช้ตามหลักการเรียนรู้ตามหลักทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy ก็จะมีตั้งแต่การอ้างอิงไปจนถึงการวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ แต่ไม่ถึงการสังเคราะห์

ในการพิจารณากำหนดรายวิชาสามารถดำเนินการได้ โดยการเชิญผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตร และผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มาพูดคุยหารือและออกแบบรายละเอียดรายวิชาด้วยกัน ซึ่งอาจจัดทำตารางพิจารณาเปรียบเทียบดูว่า หลักสูตรต้องการเน้นเรื่องอะไร จะมีเรื่องใดที่เป็นความรู้ฐาน (Generic Skill) ที่ต้องการสำหรับทุกหลักสูตรสาขา และเรื่องใดที่เป็นเรื่องเฉพาะของหลักสูตรสาขาและไม่อยู่ในกรอบความรู้ฐาน ก็สรุปแยกส่วนที่ต่างออกมา และนำมากำหนดหมวดตามสาขาได้ (ที่นำเสนอยังไม่หมวดสุขภาพ สำหรับหลักสูตรพยาบาลศาสตร์) และนักศึกษาสามารถจะเลือกได้เนื่องจากมีการวิเคราะห์ และกำหนดรายละเอียดรายวิชาจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

จากการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ ในเรื่องการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง จะอยู่ในกรอบผลการเรียนรู้ ๕ Domain ในตัวใดบ้าง นักเบากี้เปอร์เซ็นต์ รวมเปอร์เซ็นต์ย่อยทั้งหมด จะได้เป็นเปอร์เซ็นต์หลักทั้งหมด และส่งให้หลักสูตรสาขาสร้างรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ต้องการมาให้ส่วนกลางเพื่อกำหนดรหัส และที่เหลือก็จะเป็นรายวิชากลางที่บูรณาการและเรียนได้ทุกหลักสูตรสาขา เป็น Generic skill ซึ่งอาจลดจำนวนรายวิชาเหลือเพียง ๒ รายวิชากลางที่ครอบคลุมทุกสาขา และสามารถจะนำไปออกแบบเป็น ๒๔ หน่วยกิต หรือ ๓๐ หน่วยกิต ได้โดยไม่ต้องทำเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไปแฝง เพราะมีรายวิชาที่ต้องการและกำหนดเป็นหมวด ๆ ได้

จึงเสนอแนวทางไว้ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาและนำแนวคิดนี้ไปทดลองทำ หากเกิดผลดี ก็ต้องการให้มหาวิทยาลัยได้ทำเป็นต้นแบบตามแนวทางที่ถูกต้อง ซึ่งผลการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะวัดก็ได้จากการทำ Mapping และนำมารวมตามกรอบ และนำมาบริหารจัดการให้เกิดความเป็นธรรม และคล่องตัว มากขึ้น ซึ่งน่าจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้เบ็ดเสร็จทั้งหมด

๓) การจัดทำหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ผ่านมา เป็นตะกร้ากลางของมหาวิทยาลัย โดยให้คณะและหลักสูตรมาเลือกเรียนตามรูปแบบและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ ซึ่งในช่วงหนึ่งที่ผ่านมาเคยมีการเน้นการปรับปรุงเพื่อปูพื้นฐานเรื่องภาษาให้กับนักศึกษา แต่สำหรับการปรับปรุงเพื่อจะใช้ไปใน ๔-๕ ปี ข้างหน้า ต้องมองถึงความเหมาะสมของรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ผ่านมา ซึ่งถูกบังคับรายวิชาและจำนวนหน่วยกิต แต่ต่อไปเห็นว่าการออกแบบรายวิชาศึกษาทั่วไปต้องมองแยกย่อยอย่างเข้มข้นว่า จะเชื่อมโยงหรือไปเกี่ยวข้องกับคณะ/หลักสูตรใดบ้าง วิชาใดที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง รองรับกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ และสถานการณ์โลก ซึ่งปัจจุบันวิชาพื้นฐานหลาย ๆ วิชาสามารถที่จะสืบค้นได้จากระบบอินเทอร์เน็ต จึงเห็นว่าควรต้องคิดพิจารณาลดจำนวนรายวิชา และกล้าที่จะวางแผนกำหนดรายวิชาที่ต้องเรียนเฉพาะเรื่องในแต่ละหลักสูตรสาขาวิชาให้ชัดเจนขึ้น หากทำได้จะช่วยลดจำนวนหน่วยกิตลงได้

๔) การจัดการเรียนการสอน ที่กำลังมีการเน้นเรื่องการเรียนรู้เพิ่มเติมในด้าน Hard skill ให้มากขึ้น แต่ยังทำตามรูปแบบเดิม คือ การเรียนแบบ Coursework เห็นว่าในรายวิชาเฉพาะเลือกบังคับ หรือวิชาเฉพาะด้าน ควรกระชับขึ้น และเน้นให้มีการปฏิบัติให้มากขึ้น โดยส่วนตัวเห็นว่านักศึกษาที่ยังเรียน Coursework มากเกินไป ทั้งที่การใช้ระบบเทคโนโลยีการสื่อสารมีความสะดวก คล่องตัวขึ้น และนักศึกษาสามารถสืบค้น เรียนรู้ได้หลากหลายช่องทางมากกว่าสมัยก่อน และสังเกตเห็นว่า นักศึกษาที่ออกฝึกงานสหกิจศึกษา กลับมาจะมีบุคลิกลักษณะความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และควรทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมากขึ้น

๕) ภายใต้สถานการณ์ขณะนี้ ควรมีการแยกพิจารณาวิชาพื้นฐานระหว่างหลักสูตรระดับปริญญาตรี กับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้ชัดเจน ซึ่งหลักสูตรปริญญาตรีควรเน้นให้มีความรู้ทักษะสำหรับประกอบอาชีพและทำงานได้ บางรายวิชาพื้นฐานที่เรียนแล้วไม่ได้ใช้อาจลดลง และไปเน้นรายวิชาปฏิบัติ หรือฝึกปฏิบัติการให้มากขึ้น ซึ่งน่าจะทำให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพสำหรับการนำไปประกอบอาชีพจริงได้ โดยอาจเสริมทักษะด้านภาษาหรือด้านอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น นักศึกษาหลักสูตรสาขาด้านการเกษตร อาจลดรายวิชาที่เรียนในชั้นเรียนให้เหลือ ๒ ปี และออกฝึกงานอีก ๒ ปี เพื่อให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ แต่สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะเน้นให้นำเสริมการปฏิบัติงานหรือเสริมในด้านการทำวิจัยขั้นสูง หรือการศึกษาต่อเพื่อเป็นอาจารย์ ก็จำเป็นต้องปูพื้นฐาน ซึ่งสามารถกำหนดวิชาเลือกมาช่วยเสริมได้

๖) ในการทำ Matching กำหนดหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปตามที่นำเสนอ เห็นด้วยที่ตรงตามปรัชญาที่ต้องการให้หมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นตัวตนเฉพาะ (Identity) ของมหาวิทยาลัย และเห็นต่างในอีกด้านหนึ่งว่า หากทำแล้วจะช่วยแก้ปัญหาที่ยังเป็นจุดอ่อนได้หรือไม่ จากที่สะท้อนปัญหาจากนักศึกษาจะตอบเหมือนกันว่าไม่มีความสุขในการเรียน ทำไมต้องเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป เพราะไม่ได้เลือกเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปเอง ในการสร้างรายวิชานักศึกษาไม่นำเสนอหรือมีส่วนร่วมในการออกแบบรายวิชา จึงไม่ได้แฝงความสุขไว้ แต่ถูกกำหนดขึ้นจากความเห็นของผู้สอน ที่จะหาผู้มีความเชี่ยวชาญมาจัดสอนให้ด้านเดียว โดยไม่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา หรือเห็นว่าไม่ได้รับประโยชน์ ซึ่งต่างจากรายวิชาเฉพาะตามหลักสูตรที่เรียน

๗) นักศึกษาเห็นว่ารายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ได้นำไปสนับสนุนต่อการเรียนในหลักสูตรที่จะจบการศึกษา จะวัดระดับผลการเรียนเป็นเพียง “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” เท่านั้นได้หรือไม่ จึงอยากให้มีการพิจารณาออกแบบไม่ให้ขัดกับที่กระทรวงกำหนด เพื่อให้นักศึกษามีความสุขในการเรียนมากขึ้น

๘) แนวทางการแก้ปัญหาที่นักศึกษาไม่เลือกเรียนหมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป นอกจากการระดมความคิดจากอาจารย์ในหลักสูตรต่าง ๆ มาร่วมจัดทำร่างรายวิชาแล้ว อาจให้มีการเรียนข้ามกลุ่มได้ หากนักศึกษาเห็นว่ามีประโยชน์กับตัวเอง และควรมีการจัดทำ Review การจัดการเรียนการสอน และความเห็นจากผู้เรียนมาก่อน ไว้ทุกรายวิชาเหมือนการรีวิวสินค้า หากสามารถทำให้เห็นภาพที่น่าสนใจ ใฝ่ใจ และได้เห็นมาตรฐานเปรียบเทียบจากผู้เรียนมาก่อน นักศึกษาก็จะเข้ามาดู และจงใจให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งมหาวิทยาลัยในต่างประเทศได้จัดทำมานานแล้ว โดยจะเปิดเฉพาะในรายวิชาที่พร้อม แต่ทุกวิชาจะมีการทำ Review ไว้ทุกวิชา

๙) รายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ควรตัดเกรดเป็นระดับผลการเรียน อาจให้เป็นผล “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” และอาจปรับวิธีการสอนให้หลากหลายมากขึ้น โดยนำหลักการของรายวิชามาสอนเชิงประยุกต์ เช่น ทำเป็นโครงการ หรือมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์มาสอน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด และมีความสุขในการเรียนหมวดหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป

๑๐) ในการนำเสนอครั้งนี้ เป็นการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept paper) หลักสูตรหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป ในด้านการจัดการ และการบริหารพัฒนาหลักสูตรหมวดหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปใหม่ ทั้ง ๓๐ หน่วยกิต เพื่อจะขอรับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแนวคิดหลักหลักการไปปรับปรุงวิธีการกระบวนการบริหารจัดการพัฒนารายวิชา และประกอบการจัดทำเป็นเอกสารหลักสูตรฉบับเต็มต่อไป และหากมีรายวิชาใด ที่นักศึกษาไม่เลือกเรียนโดยเหตุผลใดก็ตาม มหาวิทยาลัยก็จะปิดรายวิชา และตัดออกจากหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ และมีความสุขในการเรียนต่อไป

มติที่ประชุม มอบผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป นำข้อเสนอแนะจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาบริหารจัดการ และปรับปรุง เพิ่มเติม ในการปรับปรุงหลักสูตร และจัดทำรูปแบบฉบับเต็มเพื่อนำเสนอต่อไป

วาระที่ ๔.๔ การพิจารณาการนำเสนอหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๖)

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์ในทวีปเอเชีย และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙) ในพันธกิจการพลิกโฉมปรับเปลี่ยนประเทศไทย ประเด็นการดูแลรักษาสุขภาพและการรักษาพยาบาลด้านพฤติกรรมในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และด้านเทคโนโลยีการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น และการแข่งขันด้านบริการสุขภาพของเอกชน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร ทำให้มีประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น ฯลฯ ทำให้เกิดความต้องการบุคลากรพยาบาลเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ความทราบแล้วนั้น

คณะพยาบาลศาสตร์ จึงได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๖) ขึ้น โดยผ่านความเห็นชอบจากการประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว ในครั้งนี้ อาจารย์ณัททวิ ศิริรัตน์ รักษาราชการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ จึงขอเสนอหลักสูตรต่อที่ประชุมสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุมแยกเล่ม

อธิการบดีได้ให้ข้อมูลเสริมว่า มหาวิทยาลัยได้เปิดรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ๓ ท่านแรก และมีรักษาการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์เข้ามาดูแลการจัดทำหลักสูตร โดยมีแผนที่จะเปิดรับสมัครและจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๖ จึงได้กำหนดกรอบระยะเวลาในการนำเสนอหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อที่ประชุมสภาวิชาการ จากนั้นจะนำเสนอเข้าสภามหาวิทยาลัยในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ และจะนำเสนอสภาการพยาบาล ภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๕ นี้ ซึ่งรายละเอียดของหลักสูตรจะถูกกำกับจากสภาการพยาบาล โดยมีอัตลักษณ์และความสอดคล้องกับความต้องการของมหาวิทยาลัย กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และตัวแทนชุมชนที่มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ต้องการพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข จึงขอรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมจากคณะกรรมการ

ข้อสังเกต

๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรการพยาบาลศาสตรมาแล้ว ๓ ปี กำลังเข้าสู่ปีที่ ๔ โดยได้จัดสรรงบประมาณด้านอาคารสถานที่และจัดหาครุภัณฑ์ เครื่องมือต่างๆ ปีละประมาณ ๒๐ กว่าล้านบาท ที่ผ่านมา ๓ ปีต่อเนื่อง และรับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ นี้ด้วย ซึ่งใช้จริงประมาณปีละ ๒๐-๓๐ ล้านบาท รวมงบด้านครุภัณฑ์ขณะนี้ใช้งบประมาณรวม ๑๐๐ กว่าล้านบาท แต่ก็ยังมีค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ยังไม่เพียงพอ ทั้งที่รับนักศึกษาปีแรก ๔๐ คน จึงเห็นว่าในการตั้งงบประมาณด้านครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อาจจะตั้งไว้ต่ำจากความเป็นจริงมากเกินไป อีกทั้งตั้งจำนวนรับนักศึกษาปีแรกไว้ ๘๐ คน จึงควรกำหนดให้เหมาะสม เพียงพอ ไม่เช่นนั้นอาจต้องไปเบียดงบประมาณของคณะอื่น ๆ เพื่อมาสนับสนุนคณะพยาบาลศาสตร์

๒) โครงสร้างหลักสูตร ในแผนการเรียนการสอน บังคับให้นักศึกษาเรียนภาคฤดูร้อนตั้งแต่ชั้นปีที่ ๒ เลยหรือไม่ หรือให้สามารถเลือกเรียนได้ รวมถึงในชั้นปีที่ ๓ ด้วย

๓) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะโดดเด่นแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นอย่างไร และแหล่งทำงานที่รองรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จะเป็นหน่วยงานใดบ้าง ที่จะช่วยสนับสนุนความโดดเด่นให้กับหลักสูตร และนักศึกษาได้บ้าง

๔) จุดเด่นของหลักสูตร แจ่งว่ามีจุดเด่นเน้นเรื่องผู้สูงอายุ แต่รายวิชาในกำหนดในแผนการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเห็นว่ายังมีน้อย และที่เห็นว่าสอดคล้องกันมี ๒ วิชา คือ หลักสูตรจะสร้างความโดดเด่นอย่างไร

๕) หน้า ๒๔ ข้อ ๑.๑ ปรัชญาของหลักสูตร ควรตัดคำว่า “มีความเชื่อว่า” ออก เนื่องจากเห็นว่า ปรัชญา ไม่ใช่ความเชื่อ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) ควรตรวจสอบบททวน ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่นำเสนอบางท่านยังมี ผลงานในปี ๒๕๕๘ หรือ ๒๕๖๐ อยู่ ซึ่งตามหลักเกณฑ์ได้กำหนดให้ใช้ผลงานทางวิชาการย้อนหลัง ๕ ปี และ หลักสูตรจะใช้เปิดสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๖ จึงเห็นว่าควรมีการวางแผนเร่งดำเนินการให้อาจารย์ประจำ หลักสูตรจัดทำผลงานทางวิชาการเพิ่มขึ้น เพื่อให้ข้อมูลที่น่าสนใจในเล่มหลักสูตร ถูกต้อง เหมาะสม ตามเกณฑ์ ระยะเวลาที่กำหนดด้วย

๒) ในการนำเสนอข้อมูลด้านงบประมาณด้านรายจ่าย ควรแสดงประมาณการคำนวณค่าใช้จ่ายแบบ สะสม (Cumulative sum) รวมตั้งแต่ปีแรกรวมสมทบไปแสดงในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้ได้ข้อมูลต้นทุนค่าใช้จ่าย ในการจัดการศึกษาในปีสุดท้ายที่ต้อง ชัดเจนมากขึ้น

๓) ควรปรับปรุงเพิ่มเติมข้อมูลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จะมีความโดดเด่นในด้านใดที่ต่างจากนักศึกษา พยาบาลจากสถาบันอื่น หลักสูตรควรพิจารณาบททวนและเพิ่มข้อมูลในการนำเสนอ ในส่วนของการแสดงผล บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา การสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ

๔) งบประมาณที่จะใช้ในการผลิตนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ต่อหัว ใช้งบประมาณลงทุนค่อนข้าง จะสูงต่อปี เมื่อมีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จึงควรมีเป้าหมายตลาดแรงงานที่ชัดเจน ว่าต้องการผลิต นักศึกษาพยาบาล เพื่อไปป้อนตลาดแรงงาน หรือตลาดแรงงานผู้สูงวัยในส่วนตัว หรืออาจต้องมีหน่วยงาน พันธมิตร เพื่อให้การสนับสนุนงบประมาณในการผลิตนักศึกษา เช่น การให้ทุนการศึกษาหรือสนับสนุนด้านอื่น เพิ่มเติมนอกเหนือจากงบประมาณจากมหาวิทยาลัย เพื่อลดประเด็นการใช้งบประมาณเพื่อลงทุนคณะใหม่ มากกว่าคณะอื่น ๆ และขอชื่นชมที่จะมีการทำหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเป็นรายได้สนับสนุนคณะเพิ่มเติมจาก ส่วนที่ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

๕) จุดเด่นของหลักสูตรเน้นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ จึงควรมีการเน้นรายวิชาที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุให้มากขึ้น เพื่อให้หลักสูตรมีความโดดเด่นที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุที่แตกต่างจากหลักสูตรพยาบาลของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และ กรณีที่จัดทำหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ และมี โรงพยาบาลแมคคอร์มิค โดยมหาวิทยาลัยพายัพ เป็นสถาบันพี่ เลี้ยง ในอนาคตอาจช่วยขยายฐานผู้เรียน และรองรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนร่วมในอนาคต และเป็นการ สร้างความโดดเด่นของหลักสูตรได้

๖) หน้า ๑๑ - ๒๐ การจัดทำรูปแบบข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างอิงผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ หลักสูตร ควรใช้รูปแบบการนำเสนอตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยเน้นแสดงข้อมูลชื่อผลงานทางวิชาการ และแหล่งตีพิมพ์ประกอบเพิ่มเติม ลดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นลง และตรวจสอบทบทวนรูปแบบการเสนอข้อมูล ก่อนเสนอด้วย

๗) ควรมีการจัดทำสไลด์นำเสนอเพิ่มเติม เรื่องการกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาของนักศึกษาว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะมีอัตลักษณ์อย่างไร จะสามารถไปทำงานในส่วนตัว อย่างไร หรือประเทศใดบ้าง จากที่กำหนดให้มีเรียนภาษาต่าง ๆ หรือเพื่อตอบโจทย์ชุมชนท้องถิ่น หรือสถาบันดูแลผู้สูงอายุในส่วนตัว

๘) หลักสูตรมีการนำเสนอจุดเด่นในเรื่องการดูแลผู้สูงอายุ และการสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการ ส่งเสริมดูแลผู้สูงอายุ และกำหนดเป็นตัวชี้วัด (KPI) อย่างชัดเจน ในหน้า ๑๓๓ ที่เพิ่มข้อ ๑๔-๑๕ เข้ามา ในการ พิจารณาเรื่องคุณสมบัติในการรับนักศึกษา อาจเพิ่มทางเลือกในการรับนักศึกษาจากหลากหลายกลุ่มมากขึ้น จากที่กำหนดเดิม ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่มีผลงาน หรือเคยได้รับรางวัลระดับโอลิมปิก สนใจมาสมัคร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ ที่จะเอื้อให้เกิดการสร้างนวัตกรรมได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

๙) ใน มคอ.๒ หมวด ๘ การประเมินหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ยังแสดงแบบกว้าง ๆ ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ยังทำให้เชื่อมั่นไม่ได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนจะตอบโจทย์คุณสมบัตินักศึกษาที่กำหนดไว้อย่างไร การจัดทำ Mapping ตามรายวิชาที่ได้นำเสนอผลการเรียนรู้ไว้ ๖ ด้าน ควรเพิ่มคอลัมน์แสดงวิธีการการได้มาของนักศึกษา เพิ่มอีก ๑ แผ่น เป็นตารางง่าย ๆ แสดงต่อจากคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนด ๗ ข้อ เทียบเคียงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน แต่ละรายวิชาที่กำหนด จะช่วยส่งผลให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้และสร้างให้นักศึกษามีคุณสมบัติตามที่กำหนดในแต่ละด้านอย่างไร ระดับใดบ้าง เป็นรายภาคเรียน หรือรายปีการศึกษาซึ่งเป็นไปตาม KPI ที่กำหนด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารหลักสูตร หรือผู้เกี่ยวข้องใช้ประกอบเป็นแนวทางสำหรับการประเมินหลักสูตร หรือประเมินการเรียนการสอน และอยู่ในกรอบเมื่อต้องทำ มคอ. ๓ และตอบโจทย์การเรียนรู้ทั้งหมด ซึ่งควรเพิ่มเติมเพื่อช่วยยืนยันว่าคุณสมบัติบัณฑิตที่กำหนดไว้ ๗ ข้อ สามารถทำได้จริงเพราะมีรายวิชาที่รองรับตาม Mapping และมีกระบวนการได้มา และ KPI ที่กำหนดไว้ เป็นรายละเอียดให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น รวมถึงควรตรวจสอบ ทบทวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนทั้งหมด ซึ่งหลักสูตรจะเปิดสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๖ ตามหลักการควรใช้ผลงานวิชาการตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ มานำเสนอ ควรเน้นตรวจสอบ ทบทวนในเรื่องวิธีการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการได้มาของนักศึกษา เพื่อที่จะสามารถแสดงให้ผู้เกี่ยวข้อง หรือประชาชนทั่วไปได้เห็นผลเชิงประจักษ์ได้

๑๐) ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ แนะนำแบบฟอร์มการนำเสนอหลักสูตรที่เป็น Power Point และแบบฟอร์มการทำตาราง Mapping ระหว่างคุณสมบัติบัณฑิตกับ Learning Outcome และรายวิชาที่จะสร้างความโดดเด่นกับหลักสูตร ให้แก่คณะพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งการนำ MOU มาสร้างคุณลักษณะบัณฑิต เพื่อให้มี KPI ร่วมกัน

๑๑) ในการจัดทำและนำเสนอหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ ควรนำผลการวิพากษ์หลักสูตรที่เป็นข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการที่มาจากสภาการพยาบาลมาแสดงอ้างอิงประกอบในการจัดทำหลักสูตรหรือกำหนดรายวิชา รวมถึงข้อเสนอแนะจากสภาวิชาการที่เสนอแนะในเรื่องงบประมาณ การบริหารจัดการ การจัดทำหลักสูตรระยะสั้นที่ต้องเพิ่มเติมเรื่องชื่อหลักสูตรระยะสั้น การระบุวิธีการและหลักการทำงานใน Input การสร้างอัตลักษณ์ที่จะเกิดขึ้นกับบัณฑิต และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะตอบโจทย์การสร้างกำลังคนของประเทศในด้านใด จะมีแหล่งงานใดรองรับบ้าง รวมถึงการจัดทำ Mapping พิจารณากำหนดรายวิชาและเพื่อตอบโจทย์ Learning Outcome กับรายวิชา ว่าควรมีรายวิชาใดบ้าง เพื่อให้เล่มหลักสูตรที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยมีความสมบูรณ์ ครอบคลุมมากขึ้น

มติที่ประชุม

๑. มอบหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงข้อมูลการจัดทำข้อมูลเล่มหลักสูตร และการนำเสนอหลักสูตรเพิ่มเติมตามข้อสังเกตและเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. มอบรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ จัดส่งแบบฟอร์มการนำเสนอหลักสูตร และแนะนำการจัดทำข้อมูล Mapping แก่หลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ เพื่อเตรียมนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับต่อไป

วาระที่ ๔.๕ การพิจารณาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ระบบคลังหน่วยกิต

ด้วยศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) มีความประสงค์ขอเสนอหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ระบบสะสมคลังหน่วยกิต จำนวน ๔ หลักสูตร ซึ่งเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย อยู่แล้ว ดังนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตร ชุดวิชา “เศรษฐกิจดิจิทัล”
- (๒) หลักสูตรการสร้างแบรนด์การตลาดดิจิทัล
- (๓) ชุดวิชาพื้นฐานเคมี
- (๔) หลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์

โดยผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชา ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เนื่องจากการนำเสนอหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ระบบคลังหน่วยกิต ข้อบังคับได้กำหนดว่าจะต้องนำเสนอผ่านที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อเห็นชอบ และให้ข้อเสนอแนะในด้านมาตรฐาน กระบวนการบริหารจัดการ เนื่องจากอนาคตอาจจะต้องนำมาประกอบการขอรับปริญญา จึงต้องรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ก่อนที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยทราบต่อไป

ในการนี้จึงได้นำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา หลักสูตรระยะสั้นทั้ง ๔ หลักสูตร โดยให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่ละหลักสูตร นำเสนอรายละเอียดหลักสูตรระยะสั้นต่อที่ประชุมรับทราบ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง บันทึกข้อความที่ สอ.๑๙๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕)

ข้อสังเกต

๑) จากการนำเสนอเป็นการจัดอบรม โดยนำรายวิชาจากหลักสูตรออกมาจัดอบรม เช่น รายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หรือเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งหากเป็นการเรียนตามหลักสูตรปกติจะต้องเรียน ๔๕ ชั่วโมง (๓ หน่วยกิต) แต่กรณีเป็นการอบรม แล้วสามารถนำมาเคลมคุณภาพในหลักสูตรปกติได้ มีการสอนเต็มตามหน่วยกิตหรือไม่ หรือนำมาเพียงบางส่วน เนื่องจากเห็นว่ามีกำหนดเวลาการฝึกอบรม ๑๐- ๒๐ ชั่วโมง ตามหลักการเห็นว่าหากจัดอบรมควรมีการนำรายวิชาเต็มมาจัดอบรมเพื่อให้สามารถเทียบเคียงและเก็บหน่วยกิตต่อไปได้

๒) ในหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาสามารถเรียนวิชาที่กำหนดได้ก่อนเลย ใช่หรือไม่ เนื่องจากหากเรียนในหลักสูตรอาจจะมีรายวิชาที่เรียนต่อเนื่องกัน ดังนั้นสถานะในการเรียน และคุณภาพในการเรียนอาจไม่ได้มุ่งเน้นความเข้มข้นเท่ากับการเรียนในระดับปริญญา ดังนั้นผลการเรียนที่ได้และจะนำไปใช้ จึงต้องดูประสิทธิผลที่จะได้จากหลักสูตรนั้นด้วย

๓) การจัดอบรมโดยใช้สื่อ และระบบ MOOC ซึ่งปกติเป็นระบบการเรียนออนไลน์ หากอาจารย์ผู้สอนไม่ได้สร้างสื่อหรือสร้างระบบของตนเองที่จะสอนออนไลน์ เพื่อตอบโจทย์รายวิชาของมหาวิทยาลัยเองในอนาคตจะมีปัญหาหรือไม่ และจะใช้สื่อหรือเอกสารร่วมกับระบบ MOOC อย่างไร

ข้อคิดเห็น

๑) หลักสูตรทั้ง ๔ หลักสูตร เป็นหลักสูตร Non-Degree และอยู่ในระบบคลังหน่วยกิตเหมือนกัน แต่มีลักษณะเฉพาะที่จะแยกได้เป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ หลักสูตรที่ ๑ และ ๒ สำหรับผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพ และในหลักสูตรที่ ๓ และ ๔ เป็นวิชาพื้นฐาน โดยเฉพาะหลักสูตรที่ ๓ เป็นวิชาพื้นฐานเฉพาะรายวิชาเคมี ในหลักสูตรที่ ๑ และ ๒ กลุ่มผู้เรียนอาจมีความหลากหลาย ตามความต้องการพัฒนาความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน และต้องมาเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้วย ดังนั้น ในเรื่องการวัดทักษะ ๕ ด้านของผู้เรียน จะมีการบริหารจัดการอย่างไร ต้องคิดวางระบบไว้ให้ดี เนื่องจากต้องนำมาคิดเทียบเป็นหน่วยกิตกับรายวิชาในหลักสูตรปกติ

๒) ทุกหลักสูตรควรต้องเน้นเรื่องการบริหารจัดการ สำหรับหลักสูตรที่ ๑ และหลักสูตรที่ ๒ และต้องมองเรื่องการบริหารจัดการ เพื่อให้มีเครื่องมือ อุปกรณ์ ให้เพียงพอ จะมีการลงทุนเพิ่มเติมให้หรือไม่ หรือมีเพียงพอแล้วหรือไม่ เพราะหลักสูตรปกติ ภาคปฏิบัติก็มีน้อยอยู่แล้ว เพราะจะเกี่ยวเนื่องไปถึงจำนวนผู้เรียน การกำหนดค่าลงทะเบียนเรียน อาจต้องคิดแบบองค์รวม และทำไม่ได้ทุกหลักสูตรสาขา และหากมองตาม

หลักสูตรปกติ หากมีการเน้นการปฏิบัติตามหลักสูตร Non-degree ก็จะช่วยเสริมทั้งสองส่วน คือ การบริหาร การลงทุน และฐานผู้เรียนด้วย

-สำหรับหลักสูตรที่ ๓ และ ๔ คือ ชุติวิชาพื้นฐานเคมี และหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมองว่ามีลักษณะเหมือนกวดวิชาประยุกต์ ซึ่งเน้น Course work เพราะหากไม่เน้นปูพื้นฐานให้ คนมาเรียนก็อาจจะมีปัญหาคุณภาพมาตรฐานตามมา แต่ยั้งห่วงเรื่องความเสมอภาค และมาตรฐานในการนำมาเทียบกับ รายวิชาตามหลักสูตรปกติ แต่หากต้องการให้มีห้องปฏิบัติการเพื่อให้ได้ฝึกเรียนเท่าเทียมกัน ก็ต้องมองว่าการ บริหารจัดการ และการลงทุนว่าเป็นไปได้แค่ไหน เพื่อให้เกิดความเสมอภาค คุณภาพ และมีมาตรฐานเท่า เทียมกับหลักสูตรปกติ เพราะต้องนำมาเทียบกันด้วย ทั้งนี้ เห็นว่าบางหลักสูตรอาจต้องทำแบบหลักสูตรที่ ๓ และหลักสูตรที่ ๔ และบางหลักสูตรควรทำแบบหลักสูตรที่ ๑ และหลักสูตรที่ ๒ ด้วย แต่ก็ต้องพิจารณาเรื่อง การบริหารจัดการ มาตรฐานคุณภาพตามมาด้วย ซึ่งเห็นว่าจะจะเป็นจุดเด่น และทางรอดของมหาวิทยาลัย เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจในการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่แล้ว

๓) กลุ่มผู้ที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรที่ ๑-๒-๓ ยังไม่แสดงเรื่องการกำหนดคุณสมบัติ การประเมินวัด หรือกลั่นกรองผู้เข้ามาเรียนในหลักสูตรเพื่อคัดแยกกลุ่มผู้เรียนก่อนเข้ามาเรียนที่ชัดเจนว่า จะมีเกณฑ์ หรือการ ทดสอบอย่างไร ซึ่งควรต้องออกแบบ ก่อนที่จะพิจารณาไปถึงเรื่องการกำหนดรายวิชา เทคนิคการสอน หรือ การจัดผู้สอน เพื่อให้ทราบว่าผู้สมัครเรียนยังขาดความรู้ ทักษะใด และจะออกแบบการจัดการเรียนการสอน อย่างไรให้เหมาะสม จะเพิ่มทักษะให้อย่างไรหลังจากที่แยกกลุ่มแล้ว การประเมินผลจะเป็นอย่างไร เพราะ กลุ่มผู้สนใจอาจมีตั้งแต่ นักเรียน นักศึกษา จนถึงเจ้าของธุรกิจ ที่มีทักษะ พื้นฐานความรู้ที่ต่างกัน อาจจะยากใน การจัดชั้นเรียน และในแต่ละรุ่นก็จะไม่เหมือนกัน ยกเว้นในหลักสูตรที่ ๔ ซึ่งมีกลุ่มผู้เรียนคือ ม. ๔ - ม.๖ ชัดเจนแล้ว

๔) ผู้ที่เข้ามาเรียนหลักสูตรอบรมระยะสั้นแล้ว ควรต้องนำไปทำงานทำได้ และควรมีหน่วยงานหรือ ผู้ประกอบการรองรับด้วย และควรต้องระบุกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เพราะจะมีคำถามว่าเรียนจบหลักสูตรแล้ว นำไปใช้ทำอะไร เพราะบางคนอาจเป็นเกษตรกร และมีแรงงานอยู่แล้ว เพื่อให้ผู้เข้ามาเรียนมีแรงบันดาลใจใน การเข้ามาเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ

๕) หลักสูตรที่ใช้ระยะเวลาในการเรียนมากเกินไป อาจไม่เป็นที่สนใจสำหรับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็น ความเห็นจากผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากชุมชน และจะไม่ได้จำนวนผู้สนใจจากกลุ่มเป้าหมายนี้

๖) ควรแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มให้ชัดเจน เช่น กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มชุมชน/ประธานชุมชน และ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสม คล่องตัว ในการจัดการเรียนการสอนตามระดับความรู้ ทักษะ เป้าหมาย และความสนใจของแต่ละกลุ่ม และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๗) เป้าหมายเป็นการสร้างหลักสูตร เพื่อต้องการสร้างคนให้เรียนจบหลักสูตร โดยมีใบวุฒิบัตร ใบ ประกาศนียบัตร หรือต้องการสร้างคนให้จบหลักสูตรโดยให้มีความรู้ หรืออาจทำพร้อมกันทั้ง ๒ ส่วน เพื่อให้การสร้างหลักสูตร Non-degree มีความเป็นไปได้หลายช่องทาง และเกิดประโยชน์มากขึ้น

ทั้งนี้ ได้อธิการบติได้กล่าวอธิบายข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นข้อสังเกต ดังนี้

๑) หลักสูตรที่เป็นหลักสูตรด้านดิจิทัล อาจารย์ของมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ผลิตสื่อที่เป็น MOOC เอง แต่กรณีหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ ที่ให้นักศึกษาชั้น ม.๔ - ม.๖ มาเรียนร่วมกัน ขอให้อาจารย์ ดร.กณพ นำไปพิจารณาเพื่อให้มีการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณากำกับมาตรฐานคุณภาพ เพื่อพิจารณากำหนด หลักการทดสอบวัดผลประเมินผลว่าจะมีคุณภาพมาตรฐานอย่างไร

๒) ในเรื่องกระบวนการ มาตรฐานของจัดการศึกษาในหลักสูตร ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ตลอด ชีวิต และผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๒ หลักสูตรแรก ได้มีการวางแผนใช้ระบบการวิจัยอ้างอิงในการพิจารณานำเข้า กลุ่มเป้าหมาย การประเมิน และการสรุปผลของการทำงาน หลักสูตรที่เป็นระบบคลังหน่วยกิต และการจัด

การศึกษาตลอดชีวิต ส่วนหลักสูตรที่ ๓ และ ๔ ทำเป็นเชิงทดลองในโรงเรียนเพื่อเรียกกลุ่มเป้าหมาย ตามหลัก Basic Science เนื่องจากนักศึกษาที่สมัครเรียนในหลักสูตรปกติมีน้อย เมื่อทำแล้วมีนักศึกษาเพิ่มขึ้น และสามารถนำมาเทียบโอนได้ในอนาคต

๓) การพิจารณาจัดทำหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ระบบคลังหน่วยกิต จัดทำเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ Re-skill Up-skill โดยมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาหลักสูตรด้านต่าง ๆ ซึ่งทั้ง ๔ หลักสูตรที่นำเสนอเป็นหลักสูตรนำร่อง ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอนรองรับไว้แล้ว และในปีการศึกษา ๒๕๖๕ อาจจะมีการเสนอหลักสูตรเพิ่มเติมมาอีก เพราะอยู่ระหว่างการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเข้าสู่ระบบคลังหน่วยกิต ต่อไป

มติที่ประชุม มอบ อาจารย์ ดร.รตี ธนารักษ์ และผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้ง ๔ หลักสูตร ได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไปพิจารณาบริหารจัดการหลักสูตรระยะสั้นเพื่อให้เป็นหลักสูตรนำร่องของศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต และนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับต่อไป

วาระที่ ๔.๖ การพิจารณาการนำเสนอหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕)

ด้วยหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบจากการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุมแยกเล่ม

ข้อสังเกต

๑) หน้า ๑๐๖ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโท ควรเป็นผลงานที่ตีพิมพ์แล้วในระบบ TCI ฐาน ๒ ขึ้นไป เท่านั้นหรือไม่ เนื่องจากข้อมูลการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร (อาจารย์พลิศภัทร์ คำฟู) ที่นำเสนอเป็นการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ ซึ่งเป็นแบบ Proceeding

ข้อเสนอแนะ

๑) ในหน้า ๒๔ หลักสูตรมีการจัดการเรียน แผน ก ๒ ซึ่งยังมีแนวคิด ว่า ก ๒ ยังมีการเน้นเรื่องการทำวิจัยอยู่ เนื่องจากมีรายวิชาการเทียบวิธีวิจัยอยู่ และในชั้นปีที่ ๒ ยังมีการกำหนดให้เรียนรายวิชาสัมมนาทางการจัดการงานวิศวกรรม และรายวิชาเฉพาะด้านเลือกอยู่ หากจะเตรียมแผนเปิดไว้สำหรับสร้างนักวิจัยและรองรับการเปิดหลักสูตรระดับปริญญาเอกต่อไป ควรนำไปหารือกันในหลักสูตร เพื่อจัดรายวิชาให้มาอยู่ในชั้นปีที่ ๑ เทอมปลายให้หมด และในชั้นปีที่ ๒ นักศึกษาควรจะเป็นรายวิชาวิทยานิพนธ์ทั้งหมด โดยในชั้นปีที่ ๒ ภาคเรียนแรกควรจะได้หัวข้อ และจะได้มีระยะเวลา ในการเริ่มทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างเข้มข้นสำหรับการรวบรวมข้อมูล ไปจนถึงการตีพิมพ์ต่าง ๆ เต็มที่และสำเร็จการศึกษาได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๒) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ มีความเหมาะสมแล้ว แต่ในด้านการกำกับและดูแลเรื่องประกันคุณภาพ เห็นว่าควรต้องแสดงจุดเด่น หรือจุดขายของการปรับปรุงหลักสูตรตามเป้าหมายที่กำหนดในครั้งนี้นี้ว่าคืออะไร มีแนวทาง วิธีการอย่างไรให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจะต้องเขียนอยู่ใน มคอ.๒ หมวด ๗ และหมวด ๘ และใส่ตัวชี้วัด (KPI) เข้าไปให้ชัดเจน จากที่ได้ระบุไว้แล้ว ๑๒ ข้อ ยังไม่มีหลักฐานข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้

เป็นปัญหาที่จะปรับปรุงมีตัวชี้วัดหรือไม่ หรือเป็นไปตามกรอบเท่านั้น เนื่องจากหลักสูตรนี้เป็นการปรับปรุงทั้งจากการครอบงำเวลาและการไม่ผ่านการประกันคุณภาพ จึงควรจัดทำข้อมูลตามแบบแผน (Pattern) ที่กำหนดไว้ให้ชัดเจน และต้องแสดงให้เห็นว่ามีการแก้ไขปัญหาหรือจุดอ่อนเดิมอย่างไร คาดว่าจะแก้ไขอะไรบ้าง มีแผนกลยุทธ์รองรับอย่างไรในหมวด ๘ เพื่อจะใช้ทวนสอบติดตามผลได้

๓) เห็นว่าการปรับปรุงหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ควรต้องวิเคราะห์ลงไปให้ชัดว่าสภาพการณ์ที่ทำให้ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร ก็คือ จากผลการวิจัย หรือจากฐานข้อมูลที่น่ามาสู่การทำให้ต้องปรับปรุง จุดเน้นที่จะต้องตอบสนองจึงต้องมาจาก Problem Base มาแสดง ไม่ใช่เพียงแค่ถึงกำหนดเวลาที่ต้องปรับปรุง ซึ่งต่อไปอีก ๓-๔ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา ควรจะต้องมองต่อยอดไประดับปริญญาเอก จึงต้องมีความแตกต่างหรือโดดเด่นจากหลักสูตรเดิม

๔) จำนวนหน่วยกิต ในรายวิชาสัมมนาทางการจัดการวิศวกรรม ๓ (๒-๒-๕) เห็นว่าคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดไว้ เนื้อหามีความใกล้เคียงกับรายวิชาการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเสียหน่วยกิตและเสียเวลาไป แต่เนื่องจากมีข้อบังคับกำหนดไว้ ว่าต้องมีรายวิชานี้ที่กำหนดไว้ จึงเห็นว่ารายวิชาสัมมนาควรเสริมเนื้อหา หัวข้ออื่นในเรื่องพื้นฐานสำคัญ หรือหัวข้อเลือกที่เป็นที่ต้องการหรือสนใจ (Topic) ในยุคสมัยที่ไม่สามารถจัดทำเป็นรายวิชาได้มาใส่เข้าไป นอกเหนือจากรายวิชาวิทยานิพนธ์ (Thesis) ซึ่งมีเวลาทั้งภาคเรียนที่จะจัดทำโครงร่าง ศึกษาค้นคว้า จนถึงการนำเสนอ ซึ่งนักศึกษาจะได้เรียนรู้และมองเห็นภาพอยู่แล้ว

๕) การจัดการเรียนการสอน ควรต้องพิจารณากำหนดน้ำหนักให้เหมาะสม ระหว่างการจัดการเรียนการสอนเพื่อปูพื้นฐานเพื่อเรียนต่อระดับปริญญาเอก กับการเสริมสร้างเพิ่มพูนทักษะให้สูงขึ้น โดยการทำวิทยานิพนธ์จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้ ในเรื่องความรู้พื้นฐาน เห็นว่าการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา ควรเน้นหนักในการให้ความรู้ใน ๒ รายวิชาให้แน่น คือ เรื่องระเบียบวิธีวิจัยฯ และสถิติงานวิจัยฯ เป็นวิชาพื้นฐานหลัก ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอกได้ แล้วจึงเสริมความรู้อื่น ๆ ด้วยรายวิชาสัมมนา

สำหรับผู้ที่เรียนใน แผน ข ซึ่งเน้นนำไปใช้ประกอบอาชีพ ก็ควรกำหนดให้น้ำหนักโดยเน้นในหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะกำหนัดน้ำหนักโดยอาจลดความเข้มข้นในเรื่องการตีพิมพ์ต่าง ๆ ตามมาเพื่อให้เหมาะสมตามยุคสมัย โดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และอาจเสริมทักษะให้เรียนรายวิชาในระบบคลังหน่วยกิต เพื่อให้นำไปประกอบอาชีพได้ด้วย

๖) เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะที่ควรต้องให้มีการจัดให้เรียนรายวิชาต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จภายในชั้นปีที่ ๑ เพื่อในชั้นปีที่ ๒ จะได้มีเวลาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ได้เต็มที่

๗) ควรนำตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินมา มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรว่าจะทำอย่างไรให้ผ่าน

๘) ตามที่กระทรวง อว. ได้มีการออกกฎกระทรวงใหม่ และมีการเปลี่ยนแปลงหลายเรื่อง รวมถึงการให้อำนาจกับสภามหาวิทยาลัย ในเรื่องการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการนั้น จากการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้มีการพูดถึงการนำเสนอผลงานวิชาการในระดับ Proceeding ซึ่งต่อไปจะต้องเป็นระดับสมาคม หรือสมาพันธ์ทางวิชาการที่มีการยอมรับในระดับประเทศ และการจัดการนำเสนอผลงานในระดับมหาวิทยาลัยจะไม่สามารถใช้ได้แล้ว ซึ่งขณะนี้กำลังมีการถกประเด็นและจะเสนอขออุทธรณ์อยู่ ดังนั้นจึงขอเสนอให้มหาวิทยาลัยได้มีการทบทวน ตรวจสอบ และกำหนดแนวทางในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อใช้ประกอบอ้างอิงในการปรับปรุงหลักสูตรในช่วงนี้ให้ชัดเจน เนื่องจากกฎกระทรวงจะบังคับใช้ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕

๙) ให้ประธานหลักสูตรฯ สรุปประเด็นต่าง ๆ ในการปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในด้าน จุดเด่น จุดขาย ตัวชี้วัด KPI ฯลฯ ในการปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงการตรวจสอบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อจัดทำสรุปชี้แจงตอบข้อคำถามผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมสภาวิชาการครั้งต่อไปอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ก่อนนำเสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบการนำเสนอหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) โดยให้ขอหลักสูตรตรวจสอบเรื่องเกณฑ์ผลทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร และพิจารณาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และขอให้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภาวิชาการพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัย

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

- ไม่มี -

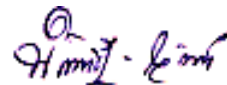
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

วาระที่ ๗.๑ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า กรรมการและเลขานุการ แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ ในวันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป

ที่ประชุม รับทราบ

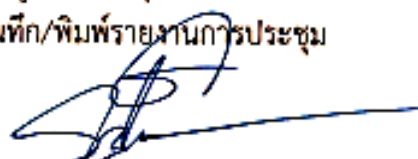
เลิกประชุม เวลา ๑๓.๑๕ น.

(นางสาวพินักคธิมา ใจเงิน)

ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

